

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 5C/63/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812202955
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8812202955.7

Rozhodnutie

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v právnej veci žalobcu: Slovak Telekom, a.s., IČO: 35 763 469, Bajkalská 28, 817 62 Bratislava, zastúpeného JUDr. Oliverom Balážom, advokátom, so sídlom Zámocká 10, Bratislava, proti žalovanému: A. F., H.. XX.XX.XXXX, C. Š. XXX/XX, D. H. R. za účasti vedľajších účastníkov na strane žalovaného: 1/ Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778 zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom AK Nám. SNP 7, Stropkov 2/ Združenie Perssec, o.z so sídlom Zelinárska 2, Bratislava Ružinov, IČO: 42 270 511 o zaplatenie 433,58 eur s príslušenstvo, takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

Vedľajšiemu účastníkovi Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS náhradu trov konania nepriznáva.

Vedľajšiemu účastníkovi Združeniu Perssec, o.z. náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa dňa 05.03.2012 podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 433,58 eur s úrokom z omeškania vo výške 10% zo sumy 433,58 eur od 21.02.2009 do zaplatenia. Podanie návrhu odôvodnil tým, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 28.07.2005 uzavretá Zmluva o pripojení na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá užívateľská SIM karta s prideleným telefónnym číslom XXXX XXX XXX. K tejto zmluvy bol dňa 02.07.2007 uzavretý dodatok „Relax 100“ na základe ktorého bol žalovanému predaný zľavnený mobilný telefón značky Sony Ericsson K610i. Dodatkom „Relax 100“ sa žalovaný okrem iného zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov a počas nej si riadne a včas plniť zmluvné povinnosti. Pre prípad porušenia zmluvných povinností s následkom odstúpenia od Zmluvy bola dojednaná zmluvná pokuta vo výške 331,94 eur. V článku 12 Všeobecných podmienok si žalobca a žalovaný dohodli rok z omeškania v zmysle platnej právnej úpravy. Závazkový vzťah sa spravuje Obč. zákonníkom, okrem práv a povinností výslovne upravených zákonom č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách. Žalovaný prevzal ako neoddeliteľnú súčasť zmlúv Všeobecné podmienky poskytovania verejnej mobilnej telefónnej služby spol. T-Mobile Slovensko, a. s. a cenník služieb s ktorými sa žalovaný oboznámil pri uzavieraní zmluvy a dodatku a ktoré sa zaviazal dodržiavať. Žalovaný si nesplnil riadne svoje zmluvne dohodnuté povinnosti a neuhradil žalobcom vystavené faktúry za poskytnuté služby. Bola obmedzená prevádzka SIM karty na núdzové volania a prijímania hovorov a po márnom uplynutí dodatočne poskytnutej lehoty na zaplatenie dlžnej čiastky žalobca odstúpil od zmluvy. Žalobcovi vznikla voči žalovanému peňažná pohľadávka v žalovanej výške, ktorú žalovaný doposiaľ neuhradil napriek viacerým výzvam (najmä telefonické výzvy, upomienky zasielané formou SMS správa písomný pokus o zmier). Žalovaná čiastka predstavuje poplatky za hovorné, ostatné telekomunikačné služby a zmluvnú pokutu. Úrok z omeškania si žalobca uplatňuje 21.02.2009 čo je deň nasledujúci po dni splatnosti ostatnej faktúry. Žalovaná čiastka pozostáva z nasledujúcich neuhradených faktúr (predchádzajúci stav účtu k 01.01.2009 bol 81,13 eur) č. 7803695826, ktorá bola splatná 20.05.2008,

dĺžná suma k 01.01.2009 vo výške 80,51, predmetom tejto faktúry boli mesačné poplatky, hlasové a nehlasové služby a iné poplatky a služby. Žalovaný čiastočne uhradil 91,71 eur. Úprava účtu 7,89 eur. Žalovaná čiastka ďalej pozostáva z faktúry č. 7804616315 splatnej dňa 20.06.2008, dĺžná suma k 01.01.2009 vo výške 23,67 eur, predmetom tejto faktúry boli mesačné poplatky, hlasové a nehlasové služby. Žalovaná čiastka ďalej pozostáva z faktúry č. 7805548445 splatnej dňa 20.07.2008, dĺžná suma k 01.01.2009 vo výške - 1,49 eur, predmetom tejto faktúry boli mesačné poplatky, onesk.platby - upomienka. Žalovaná čiastka ďalej pozostáva z faktúry č. 7806485864 splatnej dňa 20.08.2008, dĺžná suma k 01.01.2009 vo výške 1,66 eur, predmetom tejto faktúry bola onesk.platby - upomienka. Žalovaná čiastka ďalej pozostáva z faktúry č. 7811309617 splatnej dňa 20.01.2009, dĺžná suma k 01.01.2009 vo výške 11,02 eur, predmetom tejto faktúry bola zmluvná pokuta - chyba vo vyúčtovaní - storno fa. 7900967637. Žalovaná čiastka ďalej pozostáva z faktúry č. 7900967637 splatnej dňa 20.02.2009, dĺžná suma k 01.01.2009 vo výške 320,92 eur, predmetom tejto faktúry bola zmluvná pokuta. Dĺžná čiastka celkom predstavovala sumu 433,58 eur. Pokusom o zmier zo dňa 31.07.2008 bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie dĺžnej sumy s poskytnutím dodatočnej lehoty na plnenie do 12.08.2008 s upozornením, že po márnom uplynutí dodatočne poskytnutej lehoty žalobca odstupuje nasledujúcim dňom od zmluvy, ukončí poskytovanie služieb a vyúčtuje dojednanú zmluvnú pokutu. Dĺžná suma nebola uhradená.

Žalovaný s podaným žalobným návrhom nesúhlasil.

Do konania na strane žalovaného vstúpil vedľajší účastník a to jednak Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS a združenie Združenie Perssec, o.z.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu a listinnými dôkazmi a to žalobným návrhom, Zmluvou o pripojení zo dňa 26.07.2005, Dodatkom k zmluve o pripojení zo dňa 02.júla 2007, pokusom o zmier zo dňa 31.07.2008, faktúrou č. 7803695826, č. 7804616315, č. 7805548445, č.7806485864, 7811309617, 7900967637, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spol. T-Mobile Slovensko, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka zo dňa 22.06.2012, vyjadrením žalobcu k vstupu vedľajšieho účastníka zo dňa 17.09.2012, správami o pobyte žalovanému, vyjadrením žalovaného zo dňa 29.05.2013, vyjadrením žalobcu zo dňa 19.06.2013, oznámením o vstup druhého vedľajšieho účastníka zo dňa 02.08.2013, vyjadrenie vedľajšieho účastníka zo dňa 16.08.2013, stanovami na čl. 62-66, vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 15.11.2013, zo dňa 29.07.2014, úradným záznamom na čl. 115, cenníkom na čl. 124-128, písomnosťou na čl. 129 a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledujúci stav:

Z výpisu z Obchodného registra žalobcu vyplýva, že spoločnosť EuroTel Bratislava, a.s. ku dňu 1.5.2005 zmenila obchodné meno na T-Mobile Slovensko, a.s.. T-Mobile Slovensko, a.s. bola zrušená bez likvidácia a to z dôvodu jej zlúčenia zo spol. Slovak Telecom, a.s. Zmluvou o zlúčení vo forme notárskej zápisnice N 187/2010, Nz 21818/2010, spol. Slovak Telecom, a.s. prebrala ako univerzálny právny nástupca celé imanie, všetky práva a povinnosti, záväzky a pohľadávky zanikajúcej spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s.

Podľa Zmluvy o pripojení zo dňa 26.07.2005 pôvodný veriteľ T- mobile, a.s. poskytol žalovanému ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi, 1 ks SIM karty, ktorá umožňovala žalovanej využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom, SIM karte bolo priradené účastnícke telefónne čísla XXXX/XXXXXX- typ telefónu Sagem MYZ55. Predmetom zmluvy bol účastnícky program a služby : identifikácia volajúceho účastníka a obmedzenie identifikácie volajúceho. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy boli prílohy - Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spol. T-Mobile Slovensko. Žalovaný podpisom tejto zmluvy prehlásil, že s uvedenými prílohami sa oboznámila. Medzi účastníkmi zmluvy bolo dohodnuté, že ich zmluvný vzťah sa v zmysle § 262 Obchodného zákonníka spravuje Obchodným zákonníkom, okrem práv a povinností výslovne upravených zákonom č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách.

Z dodatku uzavretého k uvedenej zmluve o pripojení zo dňa 02.júla 2007 vyplýva, že tento dodatok tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy o pripojení. Predmetom dodatku bola aktivácia služieb uvedených v tabuľke č.1 dodatku a to program služieb RELAX 100, predaj mobilného telefónu typ Sony Ericsson K610i. pri max. kúpnej cene 1,- Sk s DPH, doba viazanosti minimálne 24 mesiacov. V ďalších ustanoveniach dodatku sú uvedené povinnosti účastníkov zmluvy. V zmysle bodu 1. písm. b) sa žalovaný okrem iného

zaviazal riadne a včas platiť cenu služieb podľa zvoleného programu a dodržiavať povinnosti v súlade so zmluvou, všeobecnými podmienkami a platným cenníkom. V bode 4. dodatku zmluvy je ustanovené, že v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany účastníka a nasledovného vypojenia SIM karty zo strany prevádzkovateľa, je účastník povinný uhradiť zmluvnú pokutu 3331,94 eur (10 000,- Sk). V bode 6. dodatku si zmluvné strany dohodli, že ich záväzkový vzťah založený zmluvou o pripojení sa spravuje Obchodným zákonníkom. Dodatok tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy o pripojení.

V zmysle Článku 5, bod 5.2. Všeobecných podmienok poskytovania verejnej elektronickej komunikačnej telefónnej služby spol. EuroTel (ďalej len „Všeobecné podmienky“), žalovaná bola povinná používať služby podľa Zmluvy, Všeobecných podmienok, prípadne pokynov spoločnosti, uhrádzať ceny za využívanie služieb, dodržiavať sa a riadiť dodatkami uzavretými k zmluve.

Podľa Článku 7, body 7.2. a 7.3. Všeobecných podmienok, zúčtovacím obdobím je jeden kalendárny mesiac, ak nebolo dohodnuté inak. Cenu služieb vyúčtuje spoločnosť účastníkovi faktúrou, ak nie je dohodnuté inak.

Podľa Článku 7, bod 7.4., 7.6. a 7.7. Všeobecných podmienok, účastník je povinný uhrádzať svoje záväzky zo zmluvného vzťahu riadne a včas. Všetky poplatky spojené s úhradou faktúr znáša v plnom rozsahu účastník. Spoločnosť písomne alebo prostredníctvom SMS upozorní účastníka na jeho povinnosť zaplatiť dlžnú čiastku v prípade, ak neuhradí cenu služieb vyúčtovaných faktúrou v lehote jej splatnosti a určí dodatočnú lehotu na zaplatenie. Poplatok za oneskorenú platbu v zmysle cenníka ako aj všetky náklady spojené so súdnym alebo mimosúdnym vymáhaním pohľadávky znáša účastník.

V zmysle Článku 12, body 12.1. a 12.2. Všeobecných podmienok, ak v lehote splatnosti nedôjde zo strany účastníka k úhrade peňažného záväzku alebo jeho časti za plnenie poskytnuté spoločnosťou na základe zmluvy, má spoločnosť voči účastníkovi nárok na úrok z omeškania vo výške 15 % zo sumy nezaplateného peňažného záväzku. Úrok z omeškania zo sumy nezaplateného peňažného záväzku je splatný po uplynutí dňa, ktorý je ako deň splatnosti peňažného záväzku uvedený vo faktúre, ktorou spoločnosť vyúčtovala účastníkovi peňažný záväzok.

Podľa Článku 15, body 15.2. písm. c), 15.3. písm. b) a e) a 15.12. Všeobecných podmienok, zmluva zaniká odstúpením. Spoločnosť môže od zmluvy odstúpiť ak účastník nezaplatil cenu za poskytnuté služby ani do 45 dní po dni splatnosti tejto ceny, ak účastník opakovane porušuje podmienky zmluvy alebo záväzné pokyny spoločnosti. V prípade odstúpenia od zmluvy končí platnosť a účinnosť zmluvy a teda zmluva sa ruší ku dňu doručenia písomného oznámenia o odstúpení od zmluvy druhej zmluvnej strane. Ak spoločnosť uvedie v tomto oznámení neskorší deň, ku ktorému má zmluva na základe odstúpenia zaniknúť, zmluva zanikne až k tomuto dňu.

Faktúrou č. 7803695826 pôvodný veriteľ žalovanému vyfakturoval za mesačný poplatok a poplatok za hlasové a nehlasové služby sumu 2.425.50 Sk, t.j. 80,51 eur. Faktúra bola splatná dňa 20.05.2008.

Faktúrou č. 7804616315 pôvodný veriteľ žalovanému vyfakturoval za mesačný poplatok a poplatok za hlasové a nehlasové služby sumu 713,- Sk, t.j. 23,67 eur. Faktúra bola splatná dňa 20.06.2008.

Faktúrou č. 7805548445 pôvodný veriteľ žalovanému vyfakturoval za mesačný poplatok a poplatok za hlasové a nehlasové služby sumu 45,- Sk, t.j. 1,49 eur. Faktúra bola splatná dňa 20.07.2008.

Faktúrou č. 7806485864 pôvodný veriteľ žalovanému vyfakturoval za mesačný poplatok za oneskorenie platby v sume 50,-Sk, t.j. 1,66 eur. Faktúra bola splatná dňa 20.08.2008.

Faktúrou č. 7811309617 pôvodný veriteľ žalovanému vyfakturoval zmluvnú pokutu v sume 11,02 eur. Faktúra bola splatná dňa 20.01.2009.

Faktúrou č. 7900967637 pôvodný veriteľ žalovanému vyfakturoval zmluvnú pokutu v sume 320,92 eur. Faktúra bola splatná dňa 20.02.2009.

Pokusom o zmier zo dňa 31.07.2008 žalobca žalovaného vyzval na zaplatenie dlžnej sumy v celkovej výške 3.012,10 Sk, a stanovil dodatočný termín úhrady na deň 12.08.2008. Zároveň žalovaného upozornil, že ak dlžnú sumu v uvedenej lehote neuhradí, vyúčtuje voči nej aj zmluvnú pokutu vo

výške 497,91 eur. Žalovanému žalobca oznámil, že ak v dodatočnej lehote dlžnú sumu neuhradí, tak dňom nasledujúcim po uplynutí dodatočnej lehoty odstupuje od zmluvy a uvedeným dňom mu prestane poskytovať služby prostredníctvom SIM karty.

Právny zástupca žalobcu k veci a v súvislosti so vstupom vedľajšieho účastníka do konania ako aj ich námietky proti vstupu tohto vedľajšieho účastníka poukázal na na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. k. 3Cdo 188/2012 s poukazom na rozhodnutie Európskeho súdneho dvora C 470/12, ktoré jednoznačne hovoria o tom aké podmienky musí spĺňať vedľajší účastník pre vstup do individuálneho konania. Účelom združení podľa zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa ako aj podľa smerník Rady Európskej únie tieto združenia majú plniť úlohu poskytovať spotrebiteľom kolektívnu ochranu ich práv na základe žiadosti spotrebiteľov, resp. môžu vstupovať do konaní tam kde o konaniach majú informácie a tam majú možnosť upozorňovať na používanie nekalých obchodných praktík alebo môžu na základe splnomocnenia zastupovať aj v konkrétnom spore. V obdobnej veci na bratislavskom súde túto situáciu už pripustil aj zástupca združenia HOOS keď z konania vystúpil z odôvodnením, že sa mu nepodarilo skontaktovať so žalovaným a preto nie je možné poskytnúť ochranu jeho práv. Kópiu podania založil do spisu. K vstupu vedľajšieho účastníka v 2.rade sa týka len námietok v súvislosti s doručovaním rozhodnutí a listín. Tento sa vyjadruje k iným skutočnostiam. Pokiaľ ide o samotný nárok - zmluva o pripojení bola uzavretá dňa 28.07.2005 a ako je uvedené v záhlaví zmluvy bola uzavretá v súlade s § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. Pokiaľ ide o samotný typ zmluvy o pripojení je potrebné povedať, že táto zmluva je upravená priamo v zákone v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka a zákona č. 610/2003, ktorý ustanovuje podmienky ohľadom uzatvárania zmluvy o pripojení, ohľadom povinnosti zmluvných strán ale aj to kedy a za akých okolností je možné od zmluvy odstúpiť, kedy je takéto odstúpenie bez sankcií a kedy je možné odstúpenie sankcionovať pre porušenie povinnosti. V tejto súvislosti je potrebné povedať, že zmluvy o pripojení sú regulované priamo štátnym dohľadom prostredníctvom telekomunikačného úradu, ktorý je patrónom a garantom nielen zmluvných vzťahov ale overuje a potvrdzuje všeobecné zmluvné podmienky k týmto zmluvám a je aj cenovým regulátorom v rámci SR. Samotná zmluva aj napriek tomu, že je uzatváraná ako formulárová zmluva, vlastne nemôže byť ani uzavretá ináč, pretože ak by podmienky, ktoré sa opakujú u zákazníkov neboli rovnaké v tom prípade by sa podnik poskytujúci služby dopustil diskriminácie a bol by postihnutelný podľa diskriminačného zákona. Aj napriek tomu, že zmluva je v počítači a je predpripravená všetky údaje, ktoré sa dotýkajú konkrétneho prípadu sú do zmluvy vkladané priamo podľa želania zákazníka. Nie je preto možné ani dohodnúť iné podmienky. Do zmluvy sa určité podmienky zaškrtavajú, vyplíňa sa to, čo je poskytované. V tejto zmluvy z roku 2005 bol 02.07.2007 uzavretý dodatok na program Relax 100. S poskytnutím zvýhodneného mobilného telefónu, konkrétne Sony Ericson K 640i za symbolickú cenu a v rámci toho boli dojednaná zmluvná pokuta a doba viazanosti. Poukázal na to, že zákon o telekomunikáciách nemá priamu intervenciu k uzavretiu dodatku a tento dodatok je výlučne medzi poskytovateľom a zákazníkom a riadi sa želaním zákazníka, ktorý sa rozhodne pre balík služieb a či chce alebo nechce využiť možnosť získať zľavnený telefón a od toho aký druh telefónu si vyberie, od jeho hodnoty sa odvíja aj doba viazanosti a dohodnutá zmluvná pokuta ako legálny právny inštitút v zmysle Občianskeho zákonníka na zabezpečenie budúcich možných záväzkov ako paušálna náhrada. Z toho vyplýva skutočnosť, že zákazník pred uzavretím zmluvy je presne informovaný o tom čo bude budúca zmluva obsahovať a podľa toho aký balík programov, aký telefón a dobu viazanosti si dojedná od toho sa odvíja aj výška zmluvnej pokuty. Vzhľadom na tieto skutočnosti je potrebné povedať, že nie je možné aplikovať ustanovenie § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka pretože táto zmluva apriori nemôže obsahovať neprijateľnú zmluvnú podmienku nakoľko všetky podmienky v nej boli dojednané individuálne. Ak zoberieme do úvahy znenie § 53 ods. 4, písm. k) na ktoré sa odvolávalo združenie HOOS, že zmluvná pokuta predstavovala neprímerane vysokú sankciu a odhladiť od toho keďže zmluva bola dojednaná individuálne už z toho dôvodu nemala byť považovaná za neprijateľnú. Ak by sme aj uvažovali o písm. k) je potrebné vychádzať aj s ustálenou súdnu praxou ale aj z významu a princípu zmluvnej pokuty, ktorá má tri poslanie -preventívny charakter, aby odstrašila zmluvnú stranu od porušenia zmluvnej povinnosti. Má reparačnú funkciu v prípade ak ide o prípad porušenia záväzku a až naposledy prichádza do úvahy sankčný charakter, ktorý má postihnúť neplnenie zmluvných povinností. Ustálená súdna prax hovorí o tom, že pokiaľ zmluvná pokuta bola primeraná v čase jej dojednania je primeraná počas celého trvania zmluvného vzťahu a záväzku. Preto ak sa použije § 53 ods. 10 v súčasnosti ods. 11 tak pri posudzovaní je potrebné vychádzať z uvedených ustanovení. Je potrebné odvodzovať neprijateľnosť od všetkých týchto okolností. Nakoniec zákon č. 102 z tohto roka došlo k zmene zákonných ustanovení § 53 ods. 4, kde boli vložené písm. s) až t). Poukazujem na ich znenia. V tomto smere je preto námietka združenia HOOS nedôvodná. Poukazujem na znenie ust. § 54 odsek

3 Občianskeho zákonníka. Ďalej poukázal na to, že výška zabezpečeného záväzku v čase uzavretia zmluvy bola 682,63 eur pričom dojednaná zmluvná pokuta bola vo výške 331,94 eur z čoho vyplýva, že bola primeraná.

Podľa § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka („ ďalej len „Obchodný zákonník“), strany si môžu dohodnúť, že ich záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťahy uvedené v § 261, sa spravuje týmto zákonom. Dohoda podľa odseku 1 vyžaduje písomnú formu.

Podľa § 269 os. 2 Obchodného zákonníka, účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v platnom znení, účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 43 ods. 1, 2 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, v znení účinnom v rozhodnom čase, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 43 ods. 5 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, v znení účinnom v rozhodnom čase, podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník opakovane neoprávnene zasahuje do zariadenia verejnej siete alebo takýto zásah umožní tretej osobe, hoci aj z nebanlivosti, ak nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti, ak pripojí na verejnú sieť zariadenie, ktoré nespĺňa požiadavky osobitných predpisov, alebo používa také zariadenie v rozpore so schválenými podmienkami a ani na výzvu podniku zariadenie neodpojí, ak opakovane používa verejnú službu spôsobom, ktorý znemožňuje podniku kontrolu jej používania, ak opakovane porušuje podmienky zmluvy o pripojení.

Podľa § 489 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 491 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených, môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv. Na záväzky vznikajúce zo zmlúv v zákone neupravených treba použiť ustanovenia zákona, ktoré upravujú záväzky im najbližšie, pokiaľ samotná zmluva neurčuje inak.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné

ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom v rozhodnom období (ďalej len „Zákon“), účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 43 ods. 1, 2 Zákona, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 43 ods. 5 Zákona, podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník opakovane neoprávnenne zasahuje do zariadenia verejnej siete alebo takýto zásah umožní tretej osobe, hoci aj z neobstaranosti, ak nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti, ak pripojí na verejnú sieť zariadenie, ktoré nespĺňa požiadavky osobitných predpisov, alebo používa také zariadenie v rozpore so schválenými podmienkami a ani na výzvu podniku zariadenie neodpojí, ak opakovane používa verejnú službu spôsobom, ktorý znemožňuje podniku kontrolu jej používania, ak opakovane porušuje podmienky zmluvy o pripojení.

Podľa § 544 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., účinného do 31.12.2008 ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 111 Občianskeho zákonníka, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Podľa ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.01.2014 zavedený do tohto zákona zákonom č. 102/2014 Z.z. orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával."

Predmetný právny vzťah súd posudzoval ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Všeobecných podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu.

Ďalej súd zistil, že podľa zmluvy sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka. Ide však o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle zákona 258/2001 Z.z. a § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a preto je potrebné na ňu aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Premlčanie je kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou premlčania. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Uplynutím premlčacej doby právo nezaniká, iba sa oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje nároky a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby nebolo po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti.

Tak ako súd vyššie uviedol, právny vzťah medzi účastníkmi konania je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy a teda na tento je potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu.

Žalovaný v priebehu súdneho konania síce nevzniesol námietku premlčania voči uplatnenej pohľadávke (len vedľajší účastník) ale s účinnosťou od 01.05.2014 došlo k zmene právnej úpravy súvisiacej s premlčaním pri spotrebiteľských úveroch. Podľa ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014, ktorý bol zavedený zákon č. 102/2014 Z.z. orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.". Ide o procesné ustanovenie.

V súvislosti s novým zavedeným zákonným ustanovením, ktoré je účinné v čase rozhodovania a ktoré má procesnú povahu je súd preto povinný zaoberať sa tým, či pohľadávka ktorá je predmetom konania nie je premlčaná.

Súd zistil, že žaloba v danej veci bola podaná dňa 05.03.2012, teda všetky faktúry vystavené žalobcom ktoré boli splatné pred dňom 05.03.2009 (tri roky spätne, platí trojročná premlčacia lehota sú premlčané. Z obsahu spisu súd zistil, že faktúry ktoré sú predmetom tohto konania sú splatné dňa 20.05.2008, 20.06.2008, 20.07.2008, 20.08.2008, 20.01.2009 a dňa 20.02.2009 sú teda premlčané, teda všetky.

V zmysle zmeny právnej úpravy ktorá je účinná od 01.05.2014 súd musel na uplynutie premlčacej lehoty prihladiť aj napriek tomu, že žalovaný nevniesol námietku premlčania. Vedľajší účastník v prvom rade, ktorý vo veci vstúpil do konania vzniesol námietku premlčania.

Na základe uvedeného preto súdu neostávalo nič iné ako v zmysle citovaných právnych predpisov žalobu pre uplynutie premlčacej lehoty s prihladením na vyššie citované zákonné ustanovenia v zmysle ktorých musí súd na premlčanie prihladiť ex offio zamietnuť vrátane úrokov z omeškania.

Na základe vykonaného dokazovania a vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení súd mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola platne uzatvorená zmluva o pripojení v zmysle zákona č. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách. Predmetom zmluvy bolo poskytovanie telekomunikačných služieb žalobcom pre žalovaného. Zo strany žalovaného došlo k porušeniu zmluvných podmienok tým, že riadne a včas neuhradila žalobcovi dohodnuté mesačné poplatky a cenu za poskytnuté, ktoré žalobca vyfakturoval žalovanej vo vyššie uvedených faktúrach. Žalobca vyzval žalovaného na dobrovoľné plnenie a stanovil dodatočnú lehotu na zaplatenie dlžných súm. Žalovaný dlžnú sumu neuhradil a žalobca v dôsledku toho, odstúpil od zmluvy o pripojení uzatvorenej so žalovaným.

V danej právnej veci bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená vlastne spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmlúvach, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná. Ustanovenie § 53 ods. 1, veta druhá predstavuje cestu na širšiu súdnu ochranu spotrebiteľa aj vo vzťahu k esenciálnym zložkám zmluvy.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmlúvach pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemeší.

Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmlúvach vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejme, že ide o rovnosť len formálnu.

Súd nijako nespochybňuje význam zmluvnej pokuty. Pokiaľ ide však o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstoí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“). Smernica zároveň v prílohe vypočítava pre členské štáty ako vzor niektoré zmluvné podmienky, ktoré odporúča transponovať do vnútroštátnych predpisov. Miesto v Smernici má aj „neprimeraná kompenzácia za porušenie záväzku spotrebiteľa“ a s účinnosťou od 1. januára 2008 bola neprimeraná sankcia explicitne zapracovaná medzi neprijateľné podmienky aj do Občianskeho zákonníka.

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Súd pri svojom rozhodovaní prihliadal aj k ostatným zmluvným podmienkam, k povahe služby, k okolnostiam zmluvy. Za relevantnú treba považovať aj tú skutočnosť, že zmluvná pokuta má zohľadňovať zľavnenú cenu mobilného telefónu a v prípade predčasného ukončenia garantovať návratnosť prostriedkov investovaných do zľavy pri odpredaji telefónu. Zmluvná pokuta má však aj iný a to nežiaduci rozmer. Zmluvná pokuta neprimerane ukracuje spotrebiteľa.

V danej právnej veci si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty na ktorú mu v zmysle zmluvných podmienok vznikol nárok, nakoľko žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb a to vo výške 11,02 eur a 320,92 eur. Faktúry, ktorými si žalobca tieto nároky uplatnil sú premlčané.

Pre úplnosť súd poukazuje, že zmluvná pokuta dojednaná v dodatku k zmluve o pripojení ho zaväzoval k jej zaplateniu v prípade porušenia zmluvy počas celej doby viazanosti, teda 24 mesiacov a to aj v prípade, ak si účastník zmluvy plnil svoju povinnosť odoberať služby poskytované žalobcom, riadne platil ich úhradu až do doby krátko pred uplynutím doby viazanosti, pričom aj v prípade nezaplatenia poslednej úhrady mal povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu stále v plnej výške. V tomto smere žalobca nerozlišoval medzi prípadmi, kedy spotrebiteľ ukončí zmluvu jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti, alebo keď sa tak stane na začiatku doby viazanosti ani to o aké porušenie sa jedná. V oboch týchto prípadoch je spotrebiteľ viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty, čo je potrebné považovať za neprijateľné.

Súd je toho názoru, že v spotrebiteľskej veci by už pri samotnom uzatváraní zmluvy nemal byť prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy a to spotrebiteľ. Už toto na prvý pohľad vyznieva výrazne v neprospech jedného z účastníkov zmluvy. Uvedené súd konštatuje preto, že navrhovateľ ako dodávateľ nie je nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinnosti na jeho strane. Významné je pritom posúdenie zmluvnej pokuty s ohľadom na povahu, obsah zmluvy v čase uzavretia dohody o zmluvnej pokute a posúdenie prijateľnosti alebo neprijateľnosti tohto zmluvného dojednaní by nemali ovplyvňovať ďalšie skutočnosti, ktoré nastanú po uzavretí zmluvy, teda ani následné správanie účastníkov zmluvy a v rámci neho i porušenie zmluvných dojednaní by nemali mať vplyv na prvotné posúdenie toho, či dojednaná zmluvná pokuta nie je neprimeranou sankciou za nesplnenie povinnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade so zákonnými ustanoveniami súd dospel k záveru, že uplatnená dojednaná zmluvná pokuta je neprimeraná, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalovanému ako spotrebiteľa, teda je neprijateľná a v rozpore s

dobrymi mravmi a preto návrh žalobcu v časti uplatnenej zmluvnej pokuty je preto taktiež nedôvodný. Jednoznačne nejde o individuálne dojednanú zmluvnú pokutu aj napriek tomu, čo uviedol zástupca žalobcu, pretože logicky spotrebiteľovi pri uzatváraní zmluvy nejde o tieto veci a žalobca nepreukázal, že by žalovaného oboznamoval so zmluvou pokutou, čo to je akú chce, jej výšku a pre aké porušenie jeho povinnosti prichádza do úvahy. Súd má za to, že všetko sú predformulované znenia zmlúv ako dodatkov, spotrebiteľ nemá možnosť ich ovplyvniť aj napriek tomu, čo tvrdí žalobca. Súd poukazuje, že takéto stanovisko v obdobných prípadoch zaujal aj Krajský súd v Prešove a to vo veciach

vedených pod sp. zn. 2Co/137/2010, 18Co/136/2010, 17Co/184/2011, kde v závere rozhodnutia vyslovil, že takto dojednaná zmluvná pokuta ako zmluvná podmienka je neprijateľná.

Súd taktiež poukazuje na to, že aj napriek tomu, že v zmluve o pripojení a dodatku je uvedené, že účastníci sa dohodli na tom, že na právny vzťah sa použije obchodný zákonník, kde platí štvorročná premĺčacia lehota, nie je možné tieto ustanovenia v danom prípade aplikovať s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia, pretože ide o spotrebiteľskú zmluvu a použitie týchto ustanovení je pre spotrebiteľa jednoznačne nevýhodnejšie a je s nimi v rozpore.

Pokiaľ sa týka ďalších námietok žalobcu k vstupu vedľajších účastníkov tieto sú bezpredmetné, pretože boli právoplatne vyriešené a vo veci bolo o nich rozhodnuté uznesením tunajšieho súdu zo dňa 07.09.2013, č.k. 5C/63/2012-67 ktoré bolo uznesením Krajského súdu zo dňa 30.01.2014, č.k. 7Co/2228/2013-93 potvrdené.

Súd rozhodol v neprítomnosti žalovaného, ktorý sa na pojednávanie nedostavil bez ospravedlnenia, pričom doručenie predvolania bolo u neho vykázané v zmysle zákonnej fikcie.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalovaný bol v konaní v plnom rozsahu úspešný a v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení mu vznikol nárok na plnú náhradu trov konania. Nakoľko zo súdneho spisu žalovanému žiadna náhrada trov konania nevyplýva, nárok na náhradu trov konania si neuplatnil a trovy konania nevyčísli, súd žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Žalobca vzhľadom na uvedené neúspech v konaní nemá právo na náhradu trov konania.

Keďže na strane žalovaných vystupovali vedľajší účastníci a to dva aj oni majú v zásade právo na náhradu trov konania.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka v prvom rade si náhradu trov konania uplatnil. Súd mu ich však nepriznal, pretože mal za to, že v jeho prípade nejde o účelne uplatnenie trov konania. Je síce pravou,

že vo veci ako takej sa vedľajší účastník vyjadril, námietku premlčania vzniesol avšak od 01.05.2014 došlo k zmene právnej úpravy a súd je povinný s poukazom na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014, ktorý bol zavedený zákon č. 102/2014 Z.z. podľa ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.". Ide o procesné ustanovenie a súd na neho musí prihliadať. Na základe uvedeného preto nemožno hovoriť o nejakých účelne vynaložených trovách konania na strane vedľajšieho účastníka v prvom rade.

Vedľajší účastník v druhom rade sa bližšie vo veci ako takej nevyjadril. Vyjadroval sa hlavne k vstupu prvého vedľajšieho účastníka a jeho vyjadrenie sa týkalo vzťahu týchto dvoch vedľajších účastníkov viac ako veci samej. Preto nemožno hovoriť o nejakých účelných trovách konania, ktoré mu ani nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku okrem výroku o vylúčení veci na samostatné konanie je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach / § 42 ods. 3 / uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej plnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.